

Vlc. m. Tjinkul ne vjeruje skolstvu na hrvatskom jeziku !

miercuri, 26 septembrie 2012

{xtypo_quote}Za vrijeme obilaska predsjednika IVE Josipovića, u Karađorđevskim selima Lupak, Klokoti i Ravnik nalazio se i jedan reporter HRT-a, koji je iz Hrvatske doputovao pratiti ovaj događaj.
{/xtypo_quote}

U svom spremljenom materijalu za Hrvatski radio stoji i jedan intervju s naručnikom lupa kima vele asnim Marijanom Tjinkulom.

Jedan znatni dio ragovora posvećen je problemu njegovanja hrvatskog jezika u našem; kolama i vrti im. Iz navedenog teksta proizlazi da je katolička crkva tijekom godina, po mišljenju vlastitog Tjinkula, imala najveću ulogu u sauvanju hrvatskog jezika i oživljavanju hrvatskog duha u Karađorđevaku i da je u novije vrijeme tome pripomogla desetorica poslanih u Italiju iz Matice nam Hrvatske. U nastavku govori o prodiru rumunjskih riječi u našem; starim hrvatskim govorom, fenomen koji djeluje i za vrijeme austro-ugarske kolonizacije – ovoga puta s njemačkim i mađarskim jezicima utjecajima.

Ako sve do sada biva jasno ono što se htjelo reći, u nastavku razgovora konfuzija, nažalost, preuzima glavnu riječ. Unatoč tome što se, na prvi pogled, žali i sve eštarimo rumunjske riječi u umjesto hrvatskih, vlastiti Tjinkul protivi i kolama na hrvatskom jeziku. Argument koji стојиiza tog protivljenja jest neadaptacija u enika ovih kolama u dalnjem nastavnom procesu na rumunjskom jeziku. Kao takvo, budući da od malih nogu u imo unutar našem; obitelji jedino našem; "stari" hrvatski jezik, mora se, odnosno od vrti a pa nadalje, uiti isključivo na rumunjskom jeziku. Zašto se mora poteti od samog vrti a? Zato što se budu imati u iteljima "stari" je dosta teško na po etku i kole, djeci da mogu objektivirati, da ih mogu uiti sve materije, sve predmete na rumunjskom jeziku, ne?" – "objektivacija" retoričkim pitanjem našem; sve enik.

Ali, zašto moraju biti svi predmeti na rumunjskom jeziku, ili pak na hrvatskom jeziku? Ne bi lakšem; bilo našem; im djecama ako bi u kolama postupno napravili prijelaz od našem; eg starog govoru prema standardnom hrvatskom jeziku i u isto vrijeme upoznali i rumunjski standardni jezik? To je oduvijek bila i pozicija Zajedništva Hrvata što se i kolista ti e: uvesti dvojezični nastavni sustav predavanja u sve našem; e i kole. Na taj način našem; a bi djeca nesputano mogli uiti na rumunjskom jeziku sve predmete važne za daljne počinke anje višem; ih i koloskih ustanova u Rumunjskoj, a s druge strane usavršavati bi i našem; maternji hrvatski jezik. Tek onda bi "kurent" postala "struja";... možda postala "struja";...

Zato, ali i zbog drugih važnih razloga, borili smo se toliko godina za opstanak ravni kog gimnazijalnog ciklusa, kojeg smo s tolikim zanosom nazivali "dvojezični nom", iako to službeno nije nikada bilo potvrđeno...ali ni službeno porečeno! Od svih karađorđevskih sel, Ravniku je tada najviše bila potrebna dvojezična nastava u kolama. U Ravniku, uobičajeno nom karađorđevskom govoru koriste se rumunjske riječi i rumunjske tvorenice u već alarmantnom ritmu i pitanje je samo vremena kada će ovo selo postati drugo Jablanica u pogledu jezika nog izražavanja. Unatoč tome, tamošnja se kolica zatvorila... Danas, novi rumunjski zakon obrazovanja više ne dopušta dvojezični sustav u nastavnom procesu; nacionalne manjine mogu odabrati između integralne nastave na rumunjskom jeziku ili nastave na maternjem jeziku. Izgleda da je taj zakon po volji lupa kome sve eniku, koji se od samoga po etničkoj stavljaju na stranu rumunjske nastave, jer ako bi ona bila na hrvatskom: "onda bi djeca bila isključena, da ne mogu nikuda i i: ni na fakultete, ni u gimnaziju, nikuda";...

U svom izlaganju, vl . Tjinkul spominje i postoje u dvojezi nu gimnaziju iz Karaševa za koju tvrdi da je samo nazivom dvojezi na, a da predavanja su u biti na rumunjskom jeziku. Za nju dalje tvrdi da ima najslabiji u enici jer nema konkurenije (!?). Sada sam u totalnoj zabludi! Pa, sami tvrdite da je na toj gimnaziji nastava na rumunjskom jeziku, a ipak su u enici najlošiji – zna i da nije ovo najbolje riješenje za naše u enike, ne? Crkva, iako joj dugujemo puno u o uvanju našeg hrvatskog jezika, danas nema više snage da ga sama štiti od sve žeš ih napada novorumenjskih tvorenica. Crkva ne može sama sprije iti daljnju degradaciju našeg govora jer u svom arsenalu ne posjeduje ono banalno, ali efikasno oružje zvano „gramatika“;

Problemi vezani za školstvo u našim prostorima nisu neznatni i stalno nam se neki novi javljaju. Da bismo ih riješili u našu korist, radi opstajanja našeg identiteta, moramo svi imati sli an pogled na budu nost. Ne budemo imali to u vidu, sav trud nekadašnih sve enika i profesora uložen u o uvanju hrvatskog jezika postat e uzaludan.

Daniel Lucacela